

[Lilli Gyldenkilde]

Sandheden er, hr. Kaj Poulsen, den enkle, at hvis 26-ugers-reglen opretholdes i den form, vi kender i dag, og der ikke sker det, at man yderligere kan få jobtilbud, ud over, hvad der ligger i det forslag, vi behandler her, ender det med, at folk falder for 26-ugers-reglen og ryger på bistandshjælp. Uanset hvad hr. Kaj Poulsen i øjeblikket mener eller i hvert fald siger han mener, er dette her den skinbarlige sandhed.

Jeg ved det, og det er blevet bekræftet ikke mindst af hr. Jørgen Estrup, som jeg kender som en af dem, der sætter sig godt ind i lovgivningen. Jeg er ikke altid enig med hr. Jørgen Estrup, men jeg er i hvert fald aldrig i tvivl om, at han forstår, hvad vi taler om. Det kan man af og til have sine tvivl om, når det gælder andre ordførere.

Men jeg beder hr. Kaj Poulsen om at krumme lignortene lidt og lade være med at være så irriteret over, at vi andre blander os, for man må se på konsekvenserne, når man diskuterer et forslag principielt. Konsekvensen af det her forslag er altså, at hvis ikke vi får lavet en ny jobtilbudsmulighed, så falder folk for 26-ugers-reglen, og så kommer de på bistandshjælp.

Jeg håber naturligvis, det vil lykkes i den tid, der kommer, at nå til enighed, og dér går jeg ud fra at hr. Kaj Poulsen er enig med mig i, at dér får man brug for Socialdemokratiets, De Radikales, SF's og Fælles Kurs' stemmer, ingen tvivl om det, for vi skal have presset regeringen i den rigtige retning, altså længere, end det lykkedes Socialdemokratiet at presse regeringen. Det er godt, at man nåede så langt, men lad være med at afvise, at vi skal nå længere, for så kommer det her altså til at betyde en forringelse i stedet for en forbedring.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg har ikke taget ordet i denne sag på grund af ømme ligtorne. Jeg har taget ordet i denne sag, fordi fru Lilli Gyldenkilde forsøgte at skabe uklarhed om, hvad en aftale, der er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringen, indeholder, og anderledes er det ikke.

Jeg er udmærket tilfreds med, at et flertal i salen, selv om ministeren har beskrevet det i det, jeg læste op, nu har sagt, at vi ikke skal i en situation, hvor folk kommer på bistandshjælp, heller ikke efter den 1. januar; så har ministeren i hvert fald det at arbejde efter. Men når ministe-

ren forlods har erklæret det, hvilken baggrund har man så overhovedet for at rejse debatten?

Glistrup (FP):

VKR-regering nr. 2 har præcis samme hovedpræg som VKR-regering nr. 1. Den mangler totalt evne, lyst og vilje til at gavne Danmark og danskernes fremtid. I stedet for vælger den den lette, popularitetsskabende måde bare at smide sanseløst om sig med skatteydernes midler uden den mindste fornuft eller holdning i det, den gør.

Og det, vi nu oplever her på månedsdagen efter 4. juledag, er, at regeringen til et fuldstændig nytteløst formål yderligere vil smide 2,6 mia. kr. ud på årsbasis, hvor den i stedet for skulle have sparet 30 mia. kr. eller forbedret finanserne med 30 mia. kr. Det er hovedkendsgerningen omkring det lovforslag, som vi her behandler, og som hedder nr. L 160. Det er heldigt, at regeringen ikke har haft fantasi til at ødsle lige så vildt og frådse lige så tåbeligt på alle de foregående 159 forslag. Det her er da heldigvis noget, som er tungere og vildere og sanseløsere og tåbeligere end noget som helst andet af det, som vi overhovedet har beskæftiget os med.

Der er jo nogle, som kalder det her for arbejdsløshedsforsikring. Det er da helt i orden med en arbejdsløshedsforsikring, at forsikringstagere tegner i et forsikringselskab eller en a-kasse, eller hvor de vil, en eller anden ordning, og den indbetaler de til, og så får de pengene ud fra det, men hvad rager det staten? Hvorfor skal man blande statspenge ind i noget, der er så fuldstændig ligegyldigt og uden betydning for staten som at skulle betale arbejdsløshedsunderstøttelse? Det må man holde op med.

Og den bedste måde at holde op med det på var selvfølgelig at afskaffe arbejdsløsheden, og det ville være meget let. Så let som at knipse med fingrene kunne man afskaffe arbejdsløsheden fra den ene måned til den næste, hvis der var 90 mennesker her i denne sal, der havde ryggrad; men der er jo kun 9. Og derfor skal vi altså slæbe videre med arbejdsløsheden, fordi man ikke vil sørge for det enkle og ligetil at sænke omkostningerne tilstrækkeligt til, at alle de 3,5 millioner mennesker, der ønsker arbejde her i Danmark, også kan få arbejde.

Det er jo en uhyre enkel ting at føre en sådan indkomstpoltik, hvis folketingsflertallet vil